

Dato: 23. maj 2011
J.nr.: 11/30435

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

**Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 58
ad L 168. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).**

Spørgsmål nr. 58:

"På baggrund af artikel i Politiken den 17. maj "Pind advaret mod sortering af udlændinge" bedes ministeren oversende en detaljeret redegørelse for, hvad Holland og Tyskland gør ift. at undtage visse nationaliteter fra krav, der blive stillet i forbindelse med ægtefællesammenføring."

Svar:

Nederlandene har en integrationsprøve svarende til den danske indvandringsprøve. Udlændinge i alderen 18 til 65 år, som ønsker at ansøge om opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring i Nederlandene, skal inden indrejsen bestå en integrationsprøve. Kravet om integrationsprøven er knyttet til kravet om et særligt visum for ophold i mere end 90 dage (MVV-visum), som kræves for at kunne indrejse og søge om opholdstilladelse til f.eks. familiesammenføring.

Visse grupper er undtaget fra kravet om MVV-visum og dermed også undtaget fra kravet om at bestå en integrationsprøve. Det drejer sig blandt andet om ansøgere fra EU-landene samt Australien, Canada, Island, Japan, Liechtenstein, Monaco, New Zealand, Norge, Schweiz, USA og Vatikanet samt visse ansøgere fra Surinam (tidligere koloni). Nederlandene har ved afgrænsningen af lande lagt vægt på, om det pågældende land officielt har anmodet om liberalisering i forhold til opnåelse af visum, der giver adgang til indrejse og ansøge om ægtefællesammenføring, og hvortil kravet om bestået indvandringsprøve er knyttet, om landets borgere er visumfri i forhold til Schengen, om landet er OECD-medlem, om der er omfattende økonomisk samhandel mellem Nederlandene og det pågældende land, gensidige investeringer, om landet har politisk og økonomisk stabilitet, BNP og velstand i landet, samt om der er lille eller ingen risiko for ulovlig indvandring fra landet til Nederlandene. Man har desuden lagt vægt på, at disse landes kulturelle normer og socio-økonomiske forhold ligner forholdene i Nederlandene, og at borgerne fra disse lande må forventes at have en grundlæg-

gende forståelse for normer og værdier i Nederlandene og i øvrigt ofte taler engelsk, hvilket generelt forebygger risikoen for social isolation. Indvandrere fra de pågældende lande vurderes derfor generelt at være bedre velforbredte til integration sammenlignet med indvandrere fra andre lande.

For at få ægtefællesammenføring i Tyskland stilles der krav om, at ansøger har bestået en sprogpøve på tysk på A1-niveau. I tilfælde, hvor den pågældende ansøger er gift med en udlænding, der som følge af pågældendes statsborgerskab er indrejst visumfrit i Tyskland og må opholde sig der - også for et ophold, der ikke er kort-tidsophold - er han eller hun undtaget fra kravet om en sprogpøve ved ansøgning om familiesammenføring. Undtagelsen er begrundet i den privilegerede position, som referencens nationalitet har under de tyske regler for langtidsophold. Statsborgere fra Australien, Canada, Israel, Japan, New Zealand, Sydkorea og USA kan indrejse i Tyskland visumfrit også med henblik på et ophold, der ikke er et korttidsophold. Ved afgrænsningen af lande, der er undtaget, lægges vægt på traditionelt tætte, økonomiske forbindelser mellem de pågældende lande og Tyskland.

Det bemærkes, at der verserer en præjudiciel sag ved EU-domstolen, sag C-155/11, Imran, der drejer sig om fortolkningen af familiesammenføringsdirektivet, herunder spørgsmålet om, hvorvidt en national ordning, hvor visse nationaliteter er undtaget for krav om bestået integrationspøve, er i overensstemmelse med ikke-diskriminationsprincippet. Der forventes dom i sagen i løbet af 3-4 måneder.

Med venlig hilsen

Søren Pind